

267. Stora Valby, Väderstads sn.^{145, 146}

Pl. 56.

Litteratur: C. J. Stark, Rapport till Riksantikvarien ^{17/1} 1930, dnr 200/30 (ATA); Skrivelser mellan B. Cnattingius och Riksantikvarieämbetet ^{29/1} 1930, ^{7/2} 1930, dnr 449/30 och ^{15/9} 1930, ^{24/9} 1930, ^{17/3} 1931, dnr 3540/30 samt ^{9/9} 1931, dnr 3563/31 (ATA); O. Frödin Brev till Riksantikvarien ^{9/2} 1933, dnr 421/33 och ^{24/2} 1934, dnr 901/34 (ATA); Östgöta-Correspondenten ^{12/9} 1930.

Äldre avbildningar: B. Cnattingius, Foto 1930, dnr 3540/30 (ATA) (se fig. 100, under Ög 92); O. Frödin, Foto 1934, dnr 901/34 (ATA).

Övre delen av förut okänd runsten, anträffad sommaren 1930¹⁴⁷ i uppkörsvägen till logen vid St. Valby gård och först uppställd i trädgården till gården. Genom en felaktig tolkning av stenen — se ovan, Ög 92 — framkallades en olycklig förflyttning av densamma till den långt avsides belägna Väderstads ödekyrkogård, där den nu står rest.

Stenen är av röd granit, 0,86 m. lång och med en bredd upptill av 0,80 m., nedtill 0,65 m. Runornas höjd är c:a 8 cm. Ytan är ganska lös och därför rätt vittrad, så att runor och slingor nu stå grunda. Särskilt de första runorna nederst t.v. äro svåra att följa.

Inskrift:

...rug : kumlu : pisi : iftir · ...
 5 10 15

»... (göra)¹⁴⁸ detta minnesmärke efter ...»

Till läsningen: 1 r har hst:s övre hälft bevarad, t.h. om denna ses upptill svaga spår av bst, och även av r-runans nedre bst skymta i snett kvällsljus svaga rester. Avståndet till nästa runa är så stort, att här måste ha funnits en bst av den typ som tillhör r- eller u-runorna.¹⁴⁹ Värdet u kan emellertid icke ifrågakomma vid 1 på grund av den bevarade strukturen av ytan i radens mellanparti, som väl skulle ha låtit en u-båge framträda. — 2 u har hst fullt urskiljbar och därtill rester upptill och nedtill t.h. om runan, som kunna förmodas vara spår av bst till ett u. — 3. Endast hst bevarad, men denna är tydlig. Ytan i radens mittparti är nu så förvittrad, att man ej kan avgöra, om här funnits bst till ett a, men vissa fördjupningar antyda möjligheten härav. Av det kolon, som funnits efter denna runa, är åtm. den nedre punkten välbevarad. — 4 är ett tydligt k, 5 ett u med tydlig bst och övre delen av hst bevarad. — 6 m har hst tydlig och även bst ganska väl synliga. — 7 l är tydlig; under bst är en djup punkt, vars placering dock är sådan, att den icke kan vara avsiktligt åstadkommen för att tjäna som sk. Det följande u'et hör alltså samman med kuml, och först därefter kommer ett sk, ett svagt skönjbart kolon. Runorna stå här i slingans övre del onormalt glest, men med 9 p blir inskriften fullt tydlig. I det sista sk kan jag emellertid icke se någon övre punkt. Ingen runa är stungen.

Plansch 56b. 267. Stora Valby, Väderstads sn.
Foto Nordén 1946. [Jansson skriver 1947: Bra]

¹⁴⁵ Stenen har signum Ög N267 i Samnordisk runtextdatabas (2020).

¹⁴⁶ Ög 267 följer i manuset direkt efter Ög 92, men har i utgåvan lagts in i sin alfabetiska ordning efter Ög 96.

¹⁴⁷ Stenen hittades 1927, se C. J. Starks rapport till Riksantikvarien, dnr 200/30 (ATA).

¹⁴⁸ Nordén skriver »”(N.N. lät göra ...)», texten ändrad i enlighet med vad Wessén skriver i marginalen: »Efter praxis i runverket "... (göra)»

¹⁴⁹ Wessén skriver i marginalen: k, f?

Detta dokument ingår i en digital utgåva av Arthur Nordéns supplement till Erik Brates Östergötlands runinskrifter. Manuset avslutades 1947 och var tänkt att tryckas 1948. Utgåvan publiceras fritt tillgänglig på Internet.

Texten innehåller inte nyare litteraturreferenser än 1947 och tar ingen hänsyn till modern runforskning och måste därför användas med stora reservationer. Arbetet med utgåvan avslutades 2024-12-31.